

Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig anbefalingen fra Arbejdsgruppen vedrørende udsendelse af afviste asylansøgere og udlændinge, der er udvist ved dom, om, at straffniveauet for bistand til udlændinges ulovlige ophold her i landet generelt bør hæves.

Det er således efter regeringens opfattelse uacceptabelt at bistå afviste asylansøgere med at holde sig skjult her i landet, når de uafhængige asylmyndigheder, herunder Flygtningenævnet, efter en grundig sagsbehandling har fastslået, at de pågældende ikke kan anses for flygtninge.

Det er efter regeringens opfattelse ligeledes uacceptabelt at bistå andre udlændinge end afviste asylansøgere med at opholde sig ulovligt her i landet. Det kan f.eks. dreje sig om bistand til udlændinge, der er udvist ved dom, eller udlændinge, der ikke på noget tidspunkt har haft opholdsgrundlag her i landet.

Regeringen finder på baggrund heraf, at straffniveauet for forsætlig bistand til ulovligt ophold her i landet bør skærpes væsentligt.

Det er i den forbindelse regeringens opfattelse, at det nuværende bødeniveau for bistand til ulovligt ophold generelt bør fordobles, og at bistand til ulovligt ophold i tilfælde af særlig skærpende omstændigheder – dvs. hvis bistanden er ydet for vindings skyld eller i gentagelsestilfælde, eller hvis der ved samme dom dømmes for flere forhold vedrørende bistand til ulovligt ophold – som udgangspunkt altid bør straffes med fængsel og ikke med bøde, da bødestraf i sådanne tilfælde forekommer at være en utilstrækkelig sanktion.

Det foreslås på den baggrund, at bødeniveauet for bistand til ulovligt ophold, hvor der ikke idømmes frihedsstraf, fordobles i forhold til det bødeniveau, der hidtil har været fulgt i praksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45.

Det foreslås endvidere, at det betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at bistand til ulovligt ophold er ydet for vindings skyld eller i gentagelsestilfælde, eller at der ved samme dom dømmes for flere forhold vedrørende bistand til ulovligt ophold. Det foreslås i den forbindelse, at der i sådanne sager som udgangspunkt altid idømmes fængselsstraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

8. Udvidelse af adgangen til at standse sagsbehandlingen, når myndighederne ikke er bekendt med ansøgerens opholdssted

Det fremgår af udtræk fra Udlændingeregistret over antallet af asylansøgere, som i perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2003 er registreret som udrejst af landet, at ud af de i alt 6.351 asylansøgere, der i perioden er registreret som udrejst af landet, er i

alt 3.912 registreret som »skønnet udrejst«. Tallet vedrører udlændinge, som har indgivet ansøgning om asyl, og som af politiet er skønnet udrejst, fordi deres opholdssted er ukendt for myndighederne. I tallet indgår både asylansøgere, som forsvinder inden afgørelse af asylsagen, og asylansøgere, som forsvinder efter afgørelse af asylsagen. Langt hovedparten af disse asylansøgere formodes at være udrejst af Danmark, men i tallet indgår også asylansøgere, der skjuler sig for myndighederne.

Der findes selvsagt ingen opgørelse over, hvor mange afviste asylansøgere, der skjuler sig for myndighederne. Det forekommer imidlertid, at afviste asylansøgere, der skjuler sig for myndighederne her i landet, ansøger om genoptagelse af asylsagen eller om humanitær opholdstilladelse eller andre former for asylrelateret opholdstilladelse.

Regeringen ønsker at bekæmpe, at afviste asylansøgere opholder sig ulovligt og skjuler sig her i landet. Der henvises i den forbindelse til forslaget om skærpet kriminalisering af bistand til ulovligt ophold, jf. afsnit 7.

Regeringen finder det samtidig uacceptabelt, hvis afviste asylansøgere skal have mulighed for at belaste asyl- og udlændingemyndighederne, selvom de pågældende skjuler sig for myndighederne.

Der er tidligere gjort tiltag i retning af at begrænse sagsbehandlingen i tilfælde, hvor en asylansøger ikke tilkendegiver sit opholdssted over for myndighederne.

Det følger således af udlændingelovens § 40, stk. 8, at hvis en asylansøger udebliver efter at være tilsagt personligt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet uden lovligt forfald, bortfalder den pågældendes asylansøgning.

Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 8, at en ansøgning om genoptagelse af en asylsag, en sag om humanitær opholdstilladelse eller en sag om opholdstilladelse af ganske særlige grunde til en afvist asylansøger, ikke behandles, hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted.

Dette gælder såvel i tilfælde, hvor udlændingen er skønnet udrejst, og hvor der ikke er konkret anledning til at formode, at den pågældende opholder sig her i landet, som i tilfælde, hvor udlændingen formodes at skjule sig for myndighederne her i landet.

Det er regeringens opfattelse, at hvis en afvist asylansøger ikke tilkendegiver sit opholdssted over for myndighederne, skal den pågældendes ansøgning om opholdstilladelse ikke behandles, uanset om der er tale om en førstegangsansøgning eller en ansøgning